

⋆ W sprawie służby kobiet w Kościele

- Uznajemy, że kobiety na równi z mężczyznami są "dziedziczkami łaski żywota" i współuczestniczkami służby charyzmatycznej w Kościele, zgodnie z następującymi fragmentami Nowego Testamentu: "Podobnie wy, mężowie, postępujcie z nimi z wyrozumiałością jako ze słabszym rodzajem niewieścim i okazujcie im cześć, skoro i one są dziedziczkami łaski żywota, aby modlitwy wasze nie doznały przeszkody" (1P 3,7). "Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie" (Ga 3,28).
- Kościół jako zgromadzenie świętych, mężczyzn i kobiet, jest powszechnym kapłaństwem w sensie bezpośredniego dostępu do Boga i służby. "I wy sami jako kamienie żywe budujecie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa" (1P 2,5).
- Rozpoznajemy w stworzeniu i odkupieniu ustanowiony przez Boga porządek autorytetów.
- Według tego porządku przywództwo zarówno w Kościele, jak i w rodzinie należy do mężczyzn.
- Wzorem tego przywództwa jest Chrystus - Pan i Głowa Kościoła. "(...) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem" (Ef 5,23).
- Wobec powyższego uznajemy, że zborowi i wspólnocie zborów przewodzi mężczyzna (pastor, prezbiter okręgowy, prezbiter naczelny).
- Usługiwanie kobiet zgodnie z otrzymanym charyzmatem może mieć miejsce wyłącznie pod autorytetem przywództwa zborowego i kościelnego.
- Kobieta może mieć udział w zarządzaniu zbozem, jeśli respektuje ustanowione zwierzchnictwo.
- Służba kobiet w Kościele obejmuje zarówno funkcje diakonalne, jak i nauczycielskie, duszpasterskie oraz ewangelizacyjne.
- W sytuacjach misyjnych kobieta może sprawować tymczasową służbę zarządzania i nauczania.
- Lokalni przywódcy zboru określają zakres służby kobiet.